

ΕΤΟΣ ΚΕ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ, 1892. ΑΡΙΘ. 295

Κυβερ. έτησ. έν Ελλάδ, Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Εξ ούδένα, πλήν των τακτικών ενταποκριτών, στέλλεται ή «Εφημερίς των Παιδών» άνευ προκληρωμένης.

Κυβερητικῆ φρα 2. Έν οδῶ Σταδίου αριθ. 26.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ.

Δέν υπάρχει ή ελαχίστη άμφιβολία ότι κοινωνικώς και πολιτικώς αι γυναίκες έν Ιαπωνία δέν είναι εμψύχοι δούλοι. Η Αμερικανική γυνή, ήτις κατέχει την ανωτάτην θέσιν του άνθρωπίνου δένδρου δσον άφορα τά δικαια και προνόμια του φύλου της, θα έταράσσοτο πραγματικώς έκ συμπαθείας ή θα ήρρυθρία έξ άγανακτίσεως, εάν ή άλη άλήθεια έλεγετο περί των Ιαπωνίδων αύτης άδελφών. Πρακτικώς αύται δέν έχουσι προσωπικά δικαια από την γέννησιν μέχρι του θανάτου των, διότι άνήκουσιν έντελώσ, θεωρητικώς, και κατά μέγαν βαθμόν πρακτικώς, είς τοϋτον ή εκείνον τόν άνδρα, δηλ. πρώτον είς τόν πατέρα αύτών, έπειτα είς τόν πρεσβύτερόν των άδελφών, μετά ταύτα είς τόν σύζυγόν των και είς τούς άρρενας συγγενείς του.

Αύται σχεδόν ποτέ δέν δύνανται να έχωσιν ιδιοκτησίαν, διότι ή οικογένεια έξακολουθει να υπάρχει διά μόνης της διαδοχής των άρρένων, και ή πραγματική και προσωπική περιουσία μεταβαίνουν είς τά άγόρια.

Είς την έκλογήν των συζύγων των ή θέλησις των δέν λαμβάνεται ύπ' όψει, και όμως αύται πρέπει να λάβωσιν ένα προτού να φθάσωσι τό δέκατον έγδοον έτος της ήλικίας των. Αλλ' ό άνήρ, τόν όποιον γυνή τις δέν θα ήθελεν ίσως να έχη ως σύζυγον, έχει δικαίωμα να αμφισβήτη τον να διαλευχθή την σύζυγόν του διά τόν ελάχιστον λόγον ή διά κανένα λόγον διόλου, καθ' έσον δέν υπάρχει άληθές έμπόδιον διά τοϋτο έκτός εκείνου, όπερ υπάρχει είς την μαρτυρίαν των γειτόνων.

Έκ πεντακοσίων συζύξεων, αι διακόσμαι τοϋλάχιστον τελειώνουσιν είς λυπηρόν χωρισμόν, διότι ό σύζυγος δύνανται να χωρισθ ή σύζυγόν του διά τόν λόγον ότι είνε πολύύλογοσ ή διότι δέν συμφωνεί με την πενθεράν της, και τό χειριστόν ότι τά τέκνα μετά ταύτα άνήκουσιν είς τόν πατέρα αποκλειστικώς! Αύτός είναι ό λόγος, διατί αι Ιαπωνίδες γυναίκες έχουσιν υπεράνθρωπον ύπομονήν, διότι τό έξος του Δαμοκλέους αλωνίως επικρέματα άνωθεν των κεφαλών των, όπερ είναι ό φόβος της διαλεύξεωσ. Όθεν διά

να κρατώσι την θέσιν των, πρέπει να εύχαριστώσι τοϋσ κυρίους και δεσπότας συζύγουσ των! Πραγματικώς γάμοσ έν Ιαπωνία δέν υπάρχει διόλου. Υπάρχουσι τελεταί, δώρα, οικογενειακά συμπόσια, και άνταλλαγαί λαμπρών ένδυμασιών, αλλά ή καλουμένη συζυγική κοινωνία είναι ύπόθεσις οικογενειακής διατάξεωσ, και δέν έχει ούτε νομικήν, ούτε πολιτικήν σημασίαν διόλου. Αφού ή Ν α κ α δ ό, ή προενηθρα, επιτύχη να γείνη έν συνοικέσιον, και πάντα διευθετηθώσι μεταξύ των δύο οικογενειών, ή νύμφη και ό γαμβρός πίνουσι όμοϋ έννά μικρά κουπάκια Σ α κ ί, και τό όνομα της νύμφησ μεταφέρεται είς τόν κατάλογον της άπογραφής του Κιοϋ από την κατοικίαν του πατρός της είς τό μέρος όπου κατοικεί ό πατήρ του συζύγου της, όπου αύτη είς τό έξήσ θα γείνη του νέου κυρίου της διαρκώς υπηρέτρια, και ταπεινή ακόλουθοσ της μητρός του, ήτις ήμπορεί να μεταβάλη την ζωήν της είς κόλασιν, αλλά πολύ σπανίωσ συμβαίνει τό τοιοϋτο, διότι ή Ιαπωνική φύσις είνε πολύ καλλιτέρα, παρά τά Ιαπωνικά συστήματα, και οϋτω γενικώς οι Ιάπωνες ζούν έν άρμονία. Αλλ' ό πατήρ άποχωρίζεται διά πάντα από την θυγατέρα του ύπανδρευθείσαν, έκτός των επισκέψεων και της εύπροσηγορίας, τά όποια έξακολουθει να λαμβάνη, και διά τοϋτο, όπωσ είς τάς πλείστασ χώρασ της ανατολής, τά κοράσια δέν δύνανται να έκτιμώνται έν Ιαπωνία δσον τά άγόρια. Τό κοράσιον δσον αγαπητόν και άν είνε, ένεκα των χαρίτων του, ήμέραν τινά θα φύγη έντελώσ από την πατρικήν σκέπη, ενώ τό παιδίον, ή τά παιδια είνε διαρκείσ παρακαταθήκαι, ανατρεφόμενα μετά προσοχής και τηρούμενα ως θυσιαυροί ύπό του Ιάπωνοσ, πατρός και μητρός, διότι έφόσον πλησιάζει ή γεροντική ήλικία, οι γονείσ συνήθωσ έγκαταλείπουν την έργασίαν και τάς φροντίδασ του βίου και αναπαύονται, συντηρούμενοι έντελώσ ύπό των άρρένων τέκνων των. Τό τοιοϋτον είναι γενικός κανών άπανταχοϋ της Ιαπωνίας. Ό έμποροσ, ό γεωργόσ, ό οικοδεσπότησ, άποσυρθείσ από την έργασίαν, όνομάζεται «Γκώ — Ίνκω» και άπολαμβάνει μέγαν σεβασμόν και περιποίησιν, διότι μία έκ των καλλίστων άρετών των Ιαπώνων είνε και τό σεβασ αύτών πρόσ την γεροντικήν ήλικίαν. Δυνάμεθα πραγματικώς να παραβλέψωμεν τό μέγα κακόν,

ὅπερ ὁ μέγας Κουμφούκιος ἔχει κάμει διὰ τὴν Κίναν καὶ ἔμμεσως διὰ τὴν Ἰαπωνίαν διὰ τῆς ὀλεθρίου φιλοσοφίας τοῦ Ἐπικαίρου, ὅταν βλέπῃ τις πανταχοῦ εἰς τὰς δύο χώρας τὴν εὐγενῆ καὶ τρυφερὰν ταύτην εὐλαβείαν ἀποδοιδυμένην εἰς τοὺς γέροντας.

Ἡ δεσποινὶς Βάκων γράφει ἐξ Ἰαπωνίας τὰ ἑξῆς:

«Ἐναντίον τῆς ἀρχῆς τῶν Εὐρωπαίων, ὅτι δηλ. νέος τις πρέπει νὰ καταστῇ ἀνεξάρτητος καὶ ἐπιχειρηματικὸς εἰς τὴν νεανικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν διὰ νὰ κάμῃ προμηθείας διὰ τὰ γηρατειά μου, ὁ Ἰάπων ἀπαντᾷ ὅτι τὰ τέκνα ἐν Ἰαπωνίᾳ διδάσκονται νὰ ἀγαπῶσι τοὺς γονεῖς των μᾶλλον παρὰ τὴν βαθυμίαν καὶ τὴν τρυφὴν, καὶ ὅτι φροντὶς διὰ τὸ μέλλον δὲν εἶνε ἀναγκαῖον πρᾶγμα, καθὼς θεωρεῖται ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, ὅπου τὸ χρῆμα εἶνε ἀνώτερον παντὸς ἄλλου πράγματος, καὶ ἀκόμη αὐτῆς τῆς υἱικῆς ἀγάπης! Ὁ γόπος οὗτος τοῦ σκέπτεσθαι τῶν Ἰαπῶνων δικαιολογεῖ τὴν παντελῆ ἀφροντισίαν διὰ τὸ μέλλον καὶ τὴν ὀλιγωρίαν των διὰ πράγματα, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὴν συσσώρευσιν πλοῦτου, ὅπερ κάμνει περίεργον ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐν Ἰαπωνίᾳ ζῶντα ξένον. Ὁ Ἰάπων θεωρεῖ ὅτι ἕκαμει τὴν προμήθειάν του διὰ τὸ μέλλον του, ὅταν ἀναθρέψῃ καὶ ἐκπαιδεύσῃ μεγάλην οἰκογενείαν τέκνων. Αὐτὸς ἐναποταμιεύει τὰ κεφάλαιά του εἰς τὴν συντήρησιν καὶ ἐκπαιδεύσιν αὐτῶν, βέβαιος ὢν, ὅτι τὰ τέκνα του θὰ ἀνταποδώσωσιν εἰς αὐτὸν ταῦτα πλουσιοπαρόχως διὰ τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῶν περιποιήσεων αὐτῶν εἰς τὴν γεροντικὴν του ἡλικίαν. Οἱ ἄνθρωποι τῆς παλαιᾶς Ἰαπωνίας δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσωσι τὴν ὀρμὴν καὶ τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀπόκτησιν πλοῦτου ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, ἀγῶνα, ὅστις συνήθως δὲν ἀφίνει οὔτε στιγμήν πρὸς ἀνάπαυσιν ἢ ἡσυχίαν, ἕως ὅτου ἀσθενεία ἢ θάνατος καταφθάνῃ τὸν ἀκούραστον ἐργάτην.» Καὶ αὕτη ἡ Ἰαπωνικὴ γυνὴ ὠφελείται μεγάλως ἐκ τούτου, διότι ὅταν αὕτη φθάσῃ εἰς τὴν ἡλικίαν καθ' ἣν νὰ ὀνομάζεται Ὀυασάν, δηλ. «μῆμηρ», τὸ δύσκολον μέρος τῆς ζωῆς τῆς τελειώνει, καὶ αὕτη ἀναπαύεται μεταξὺ τῶν τέκνων τῆς, ἅτινα τιμῶσιν αὐτὴν καὶ φροντίζουν δι' αὐτὴν ἀνευτιμὸς παραπόνου. Φαίνεται δὲ ὅτι αἱ δύο εὐτυχέσταται περίοδοι τούτων τῶν εὐγενῶν ὄντων εἶναι ἡ νηπιακὴ ἡλικία καὶ τὰ ἔτη τῆς παρακμῆς τῆς ζωῆς!

ΜΥΡΤΙΣ.

Μήγημα τοῦ πρώτου αἰῶνος μ. Χ.

(Συνέχεια καὶ τέλος. Ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

— Μύρτι μου! κόρη μου! ἀνεφώνησεν ἡ γονυπετὴς κυρία, ἐγειρομένη καὶ προστρέχουσα πρὸς τὴν μικρὰν Ἑλληνόπαιδα. Ἐπὶ ὀλίγας στιγμὰς μήτηρ καὶ θυγάτηρ ἔμειναν συνεσιγμέναι, ἐπὶ τέλους ὁμῶς ἡ Ἀντιγόνη ἐνθυμηθεῖσα ποῦ εὐρίσκεται, ἐστράφη πρὸς τὴν Βαλερίαν καὶ γονυπετήσασα πάλιν εἶπε «Γονάτισε καὶ σύ, Μύρτι μου, καὶ δεήθητε τῆς κυρίας σου, νὰ μὲ ἐπιτρέψῃ νὰ σὲ ἐξαγοράσω*. Κυρία, ὅτι θέλεις ζήτησέ μου εἶμαι πλουσία καὶ τὰ τέκνα μου εἶναι εὐγενοῦς καταγωγῆς.

— Πλουσία καὶ εὐγενοῦς καταγωγῆς! ἐπανέλαβεν ἡ Βαλερία. Γνωρίζεις λοιπὸν ὅτι ἡ Μύρτις ἐξηυτελίσθη ἤδη καὶ ἔγεινε Ναζωραία—Χριστιανή;

— Καὶ ἐγὼ εἶμαι Χριστιανή, ἀπήντησεν ἡ Ἀντιγόνη ἀτενίζουσα σταθερῶς τὴν Βαλερίαν, καὶ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν αἰτίαν, πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἠναγκάσθη νὰ ἀφήσω σύζυγον, τέκνα, συγγενεῖς καὶ πατρίδα ἐξορισθεῖσα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας διότι δὲν ἤθελον νὰ ἀπαρνηθῶ τὸν Χριστόν οὐδὲ τὸ θεωρῶ ἐξηυτελιστικὸν νὰ φέρω τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλείων. Ἀπ' ἐναντίας προτιμῶ ἡ θυγάτηρ μου νὰ ἦναι δούλη καὶ Χριστιανὴ παρὰ βασίλισσα καὶ εἰδωλολάτριά!

— Ἡ Μύρτις δὲν εἶναι πλέον δούλη, ἀπήντησεν ἡ Βαλερία, μόλις συνελθούσα ἐκ τῆς ἐκπλήξεώς της. Ὅταν ἡ μήτηρ της τὴν ζήτη, δὲν δύναμαι νὰ τὴν κρατήσω. Ὅχι, Ὅχι, σηκώθητι, σὲ παρακαλῶ» διότι ἡ Ἀντιγόνη τῆς ἐφίλει ἐξ εὐγνωμοσύνης τὴν χεῖρα. Ταῦτα εἰπούσα, ἀπεσύρθη, ἀφίνουσα μητέρα καὶ κόρη μόνας.

Ἡ Μύρτις ἐν τούτοις ἦτο τόσον ζαλισμένη ἀπὸ τὴν αἰφνιδίαν ταύτην χαρὰν, ὥστε δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμῃ. Ὅταν ἡ μήτηρ της τὴν ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς διὰ νὰ τὴν συμπαραλάβῃ μεθ' ἑαυτῆς εἰς τὸ φορεῖον, ἐνεθυμήθη τὴν Κλαυδίαν καὶ τὴν Δρουσίλλην, καὶ ἔτρεξε νὰ ταῖς διηγηθῇ τὰ συμβῶντα καὶ νὰ τὰς ἀποχαιρετίσῃ.

— Βλέπεις λοιπὸν, Μύρτι μου, ὅτι ὁ Θεὸς εἰσήκουσε τὰς προσευχὰς σου καὶ σὲ ἐλύτρωσεν, εἶπεν ἡ Κλαυδία, ἐν χαρᾷ: εἶθε νὰ εἰσακουσθοῦν καὶ αἱ προσευχαὶ μας ὑπὲρ τῆς Βαλερίας!

Αἱ προσευχαὶ αὗται πράγματι εἰσηκούσθησαν καὶ ἐξεπληρώθησαν μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων μηνῶν. Ἡ Βαλερία, δὴγουμένη ὑπὸ τῆς Κλαυδίας, προσῆλθεν εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν πιστῶν καὶ ὁμολογήσασα τὴν πίστιν της εἰς τὸν Χριστόν καὶ ἀπαρνηθεῖσα τὴν εἰδωλολατρείαν, ἐβαπτίσθη καὶ ἐγένετο δεκτὴ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὁ Δημήτριος προσήγαγε τὴν Σαυθίπην, ἣτις καὶ αὕτη ἠνώθη μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ Ἀντιγόνη ἀποκατεστάθη πάλιν ἐν Ἀθήναις μετὰ τῶν δύο τέκνων της, καὶ ἐπανέκτησε καὶ υἰεῖαν καὶ κοσμικὴν εὐτυχίαν, τελειοποιούσα τὴν ἀνατροφήν αὐτῶν. Ἡ νεότης των εἶχε βασιμισθῆ εἰς τὸ πῦρ τῆς δυστυχίας, καὶ τῆς δουλείας, ἀλλ' ὅπως τὸ πῦρ καθαρίζει καὶ ἐξαγνίζει τὸν χρυσόν, οὕτω μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ αἱ δοκιμασίαι αὗται τῆς παιδικῆς τῶν ἡλικίας εἶχον ἀποβῆ μεγίστης ὠφελείας εἰς τὸν χαρακτῆρά των, διδάξασαι αὐτὰ πολλὰ μαθήματα, τὰ ὅποια οὐ-

δέποτε θά έμάνθανον, εάν δέν είχαν δυστυχήσει οι γονείς των, πρό πάντων δέ είχαν μάθει ότι μόνον ή χάρις του Θεού δύναται να ένδυναμώσει τον άνθρωπον όπως υποφέρει και υπερνικήση τα κακά της ζωής ταύτης.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΤΑΧΥΤΗΣ ΑΣΤΕΡΟΝ.

Κατά την εσχάτως δημοσιευθείσαν αστρονομικήν έκθεσιν ή ταχύτης των άστέρων ποικίλλει από 50 μιλίων κατά δευτερόλεπτον μέχρι 400 !! Δώδεκα μεταξύ 52 άστέρων έχουν ταχύτητα άνωτέραν των 50 μιλίων κατά δευτερόλεπτον.

Ο Άρκτούρος, όστις είναι 125 φορές μεγαλύτερος του Ήλιου μας, υπερακοντίζει όλους τους μέχρι τουδε γνωστούς διά την ταχύτητα των άστέρων, τρέχων εις τό άχανές με ταχύτητα 375 μιλίων κατά δευτερόλεπτον ! Περί της ταχύτητος ταύτης ο άνθρωπος νους δέν δύναται να σχηματίσθ καμμίαν ιδέαν. Ήμεεις μόλις δυνατόμεθα να παρακολουθήσωμεν διά του οφθαλμού την φωτεινήν γραμμίν, την οποίαν οι διάττοντες άστρες σχηματίζουν την νύκτα εισερχόμενοι εκ του άχανούς εις την άτμόσφαιραν της γής μας. Άλλά ή ταχύτης των μετεώρων τούτων και αυτών των ταχυτάτων δέν υπερβαίνει τα 15 μιλία κατά δευτερόλεπτον. Ή Γη μας κινείται περί τον Ήλιον με ταχύτητα 70 μιλ. την ώραν. Ο δε Ήλιος με όλους τους Πλανήτας και τους δορυφόρους του, δηλ. όλόκληρον τό Ηλιακόν σύστημα κινείται εις τό άχανές με ταχύτητα 20 μιλίων κατά δευτερόλεπτον.

Δια να έννοήσωσιν οι μικροί μου αναγνώσται πόσον τρομερά είναι ή ταχύτης ενός σώματος, όταν τούτο κινείται με ταχύτητα και 1 μιλίου κατά δευτερόλεπτον, αναφέρω τας γενομένας καταστροφάς απο τας συμβάδας θυέλλας, ήτοι άνεμοστροβίλους κινουμένους με ταχύτητα ενός μιλίου κατά πός πρώτον λεπτόν της ώρας, ζφα και λίθοι και άλλα κινητά επί του εδάφους αντίκειμενα αναρπάζονται εις τον άέρα, σκεπαι οικιών και δένδρα εκριζόνονται και διάφοροι άλλαι ζημιαί και καταστροφαι προξενούνται. Εάν δε ή ταχύτης της θυέλλης πύξαι ποτε εις δύο μιλία κατά έν πρώτον λεπτόν, ήτοι έν έξηκοστόν της ώρας, καμμία οικία, και κανέν δένδρον δέν θα ήδύναντο να άντισταθώσιν εις την όρμην της, τα δε ύδατα της θαλάσσης θα άνηψούντο εις ύψος μέγα και κατέκλυον όλον τό πρόσωπον της γής !

ΤΙ ΤΟ ΕΚΑΜΕ ΔΗΜΑΡΧΟΝ.

Έν παιδίον δωδεκαετής έπήγε μίαν ήμέραν εις τό κατάστημα του κ. Άδάμη και τον ήρώτησεν άν ήθελε να τό παραλάβη εις την ύπηρεσίαν του. Άλλ' ο κ. Άδάμης δέν έφαινετο διατεθειμένος να τό ακούσθ την ώραν εκείνην, ώστε ο μικρός Ίωάννης άνεχώρησε λυπημένος.

Μετ' ολίγας ήμέρας ο Ίωάννης έπήγεν εκ νέου εις τον κ. Άδάμη και του ώμίλησεν ως εξής. Κύριε Άδάμη, δέν έπιθυμώ να καθήμαι άργός,

όθεν εάν στέργης, θα έλθω να σε ύπηρετώ άμισθί, έως ου εύρω έργασίαν έμισθον.

Έλθέ, ειπεν ο κ. Άδάμης από αυριον.

Τήν ακόλουθον πρωίαν ο Ίωάννης ήτο εις του κ. Άδάμη και εύθως άνεσκούμωσσε τα μαϊνικία του και ήρχισε να καθαρίζη τα γυαλιά των θυρών και των παραθύρων του καταστήματος, και να κάμνη άλλα πράγματα, τα όποια ένεκα της πολλής έργασίας του καταστήματος είχαν παραμεληθθ. Πάσαν πρωίαν ο Ίωάννης έσηκώνετο ένωρίς και έβαζεν εις τάξιν και εκθαίριζε τό κατάστημα εις τρόπον, ώστε δέν τό εγνώριζεν ουτε αυτός ο κύριός του.

Ή επίμελειά του αυτη εγενε γνωστή εις την πόδον εκείνην και άλλοι καταστηματαρχαι εζήτησαν να τον πάρουν με μισθόν καλόν, άλλ' ο κ. Άδάμης δέν τον άφήκε να φύγη από πλησίον του, αλλά τον εκράτησε με μισθόν και βαθμηδόν τον έκαμα σύντροφον εις τό κατάστημά του. Οι δε συμπολίται του τόσον τον εζετίμων διά την τιμιότητα και δραστηριότητά του, ώστε επί τέλους τον εξελεξαν Δήμαρχόν των !

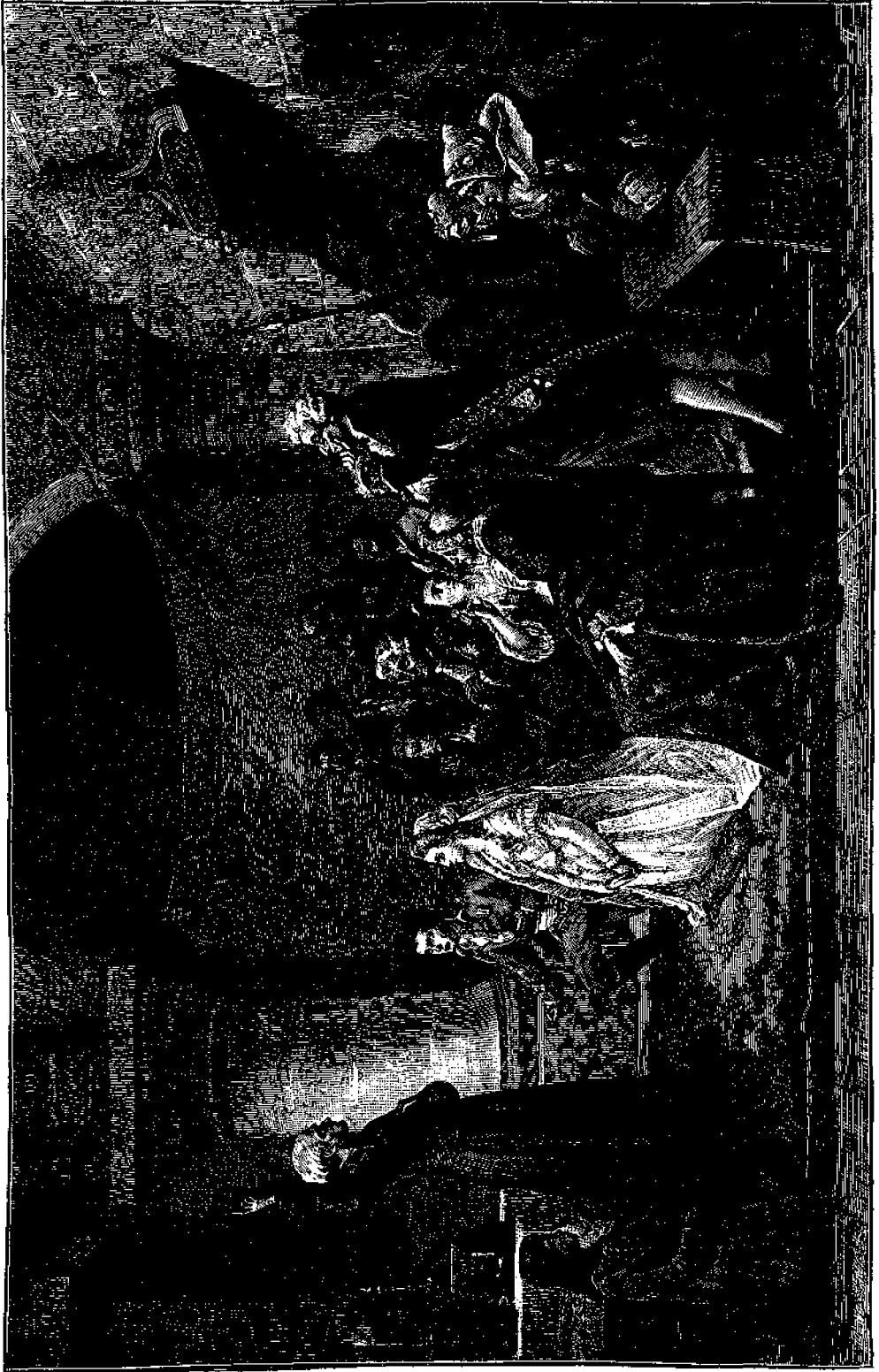
ΤΕΛΕΤΗ ΓΑΜΟΥ ΔΙΑΡΚΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΛΕΓΟΜΕΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑΙ 1789.

Κατά την εποχήν της πρώτης Γαλλικής Έπαναστάσεως οι ευγενείς και οι κληρικοί τόσούτον μισητοί είχαν καταντήσει παρά τψ λαφ, ώστε εύθως μετά την έναρχιν της επαναστάσεως διωγμός σφοδρός, άμειλικτος και παραταταμένος έβλήθη εις ένέργειαν υπό τε της Γενικής Συνελεύσεως, της Κυβερνήσεως και του λαού, κατά των Περιστερών, των Λαγωών και των Καλογηρών, ως συνείθισον να άποκχλεύον τους ευγενείς και τους κληρικούς—οι πρώτοι των όποιων, ως αι περιστεραι και οι λαγωοί κατέτρωγον τον λαόν έν τψ σπόρψ και έν τψ καλάμη, οι δε κληρικοί εις τα δεμάτια.

Και είχαν δικαίον, διότι κατά τό 1788 ύπελογίζετο ότι ο Γαλλικός Κλήρος είχε εις την κατοχήν του κτηματικήν περιουσίαν αξίας 224,000,000 φράγκων, συμπεριλαμβανομένων δε και εκείνων τα όποια είσεπραττον κατ' έτος εκ λειτουργιών, ταφών, και άλλων ιεροτελεστιών, ή πραγματική περιουσία της εκκλησίας κατά την εποχήν εκείνην άνήρχετο εις δύο ήμισυ περίπου δισεκατομμύρια φράγκων !

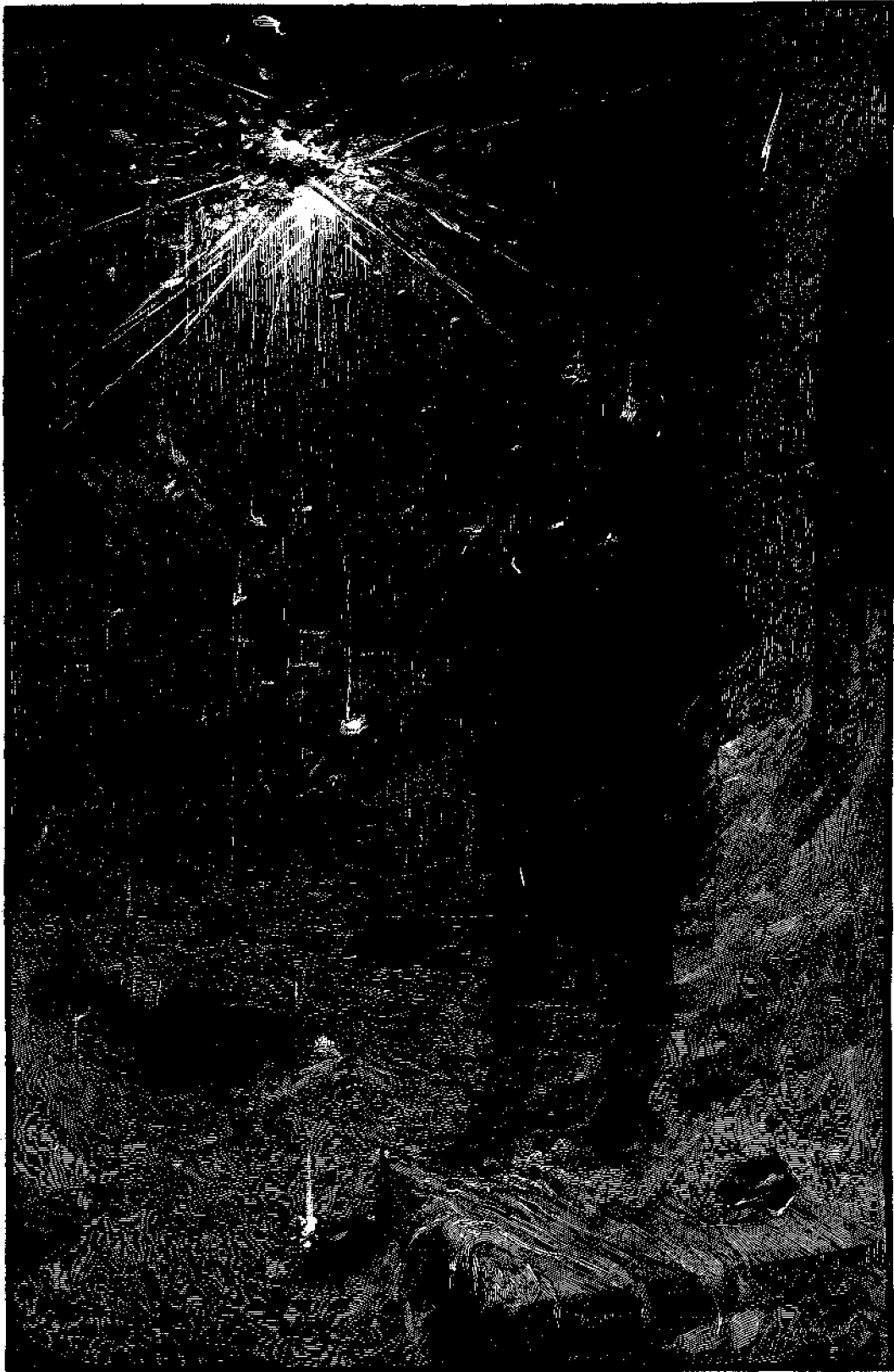
Τούτου ένεκα έμισούντο και κατεδιώκοντο άμειλικτως υπό του λαού και ήναγκαζόντο να τελώσι τας τελετές των εις ύπόγεια και κρύπτας. Ή προκειμένη εικών παριστάνει γάμον τελοσθέντα εις την εποχήν εκείνην έντός των ύπογείων μις των Έκκλησιών των Παρισίων.

Ο διωγμός δε ουτος δέν περιωρίζετο εις μόνους τους Παρισίους, άλλ' εζετεινετο άπανταχού της Γαλλίας, ή δε θέσις των Καθολικών είχε κατασταθ ή άφώρητος. Άπελάμβανον ήδη μετά τόκου ετι είχαν πράξει κατά των άθών διαμαρτυρομένων και έβλεπον πόσον κικρόν είναι τό ποτήριον του διωγμού, υπό όποιονδήποτε

Τελετή γάμου διαρκούσης τῆς λεγομένης βασιλείας τοῦ τρόμου ἐν Γαλλίᾳ 1779.

προσφέρεται καὶ ἀπὸ ὁποιοδήποτε καὶ ἂν πίνεται. Ἐνεργοῦνται εἰς τὰ διάφορα Κράτη τοῦ κόσμου ὄρεϊς. Ἐἰς τὰς τρομεράς καταπίσεις καὶ ἀπάτας, αἰτίνας, ται καὶ τὸ σφοδρὸν μῖσος τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν ἀρχόντων

Ὁ Ῥωμαῖος σκοπὸς ἐν Ηιερουζαλ.

πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν, τὸ ὅποιον ὄφει αὐτὸν εἰς τὴν κοινοκτημοσύνην καὶ τὸν μηδεποσόν. Ἀνάγκη ἐπομένως αἱ μὲν Κυβερνήσεις νὰ ἀποπέμψωσι δίκαιον, ὁ δὲ Κληρὸς νὰ μὴ κατακυριεύῃ τὸν λαόν. Ἄλλὰ νὰ τὸν διδάσκῃ καὶ τὸν φωτίῃ καὶ τὸν ὁδηγῇ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν καὶ οὕτως ὁ ἐπιπέμμενος κίνδυνος γενικῆς ἀνατροπῆς τῆς κοινωνίας δύναται ν' ἀποσοβῆθῃ.

Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΕΝ ΠΟΜΠΗΙΑΙ.

Εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα ἔχουν οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων τὴν εἰκόνα τοῦ Ἡφαίστειου Βεζουβίου ἐν ἐκρήξει ἀπέναντι τῆς πόλεως Πομπηίας καὶ ρωμαίων τινὰ στρατιωτῶν σκοπὸν κρατοῦντα εἰς μὲν τὴν ἀριστερὰν τὴν ἀσπίδα, εἰς δὲ τὴν δεξιὰν τὸ δόρυ καὶ ἀταράχως προσδύλοντα εἰς τὸ καιόμενον ὄρος. Στάκτι καὶ μύθοι καὶ γλάσσοι πυρὸς ἐξεσφιδονίζοντο ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐπιπτον ἐπ' αὐτὸν καὶ παρὰ τοὺς πόδας του, οἱ δὲ κάτοικοι ἔντρομοι ἐβενγον ζητούντες νὰ διαφύγῃ τὴν καταστροφὴν—καὶ ἄλλοι μὲν τούτων χάνονται εἰς τὸν θερμὸν πῦλον καὶ τὴν καιούσαν στάκτιν, ἄτινα ἐξελεύεται τὸ Ἡφαίστειον, ἄλλοι δὲ πιστεύουσιν ἵνα μὴ ἐγερθῶσι ποτὲ πλέον, μόνος ὁ σκοπὸς θεωρεῖ τὸ ὄρος καιόμενον καὶ ὅλα τὰ περὶ αὐτοῦ μὲ ἐντελεῖ ἀπάθειαν. Ἡ στάκτι ὑψοῦται ταχέως καὶ αὐτὸς κατὰ μικρὸν θάπτεται ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ δὲν ἐγκαταλείπει τὴν θέσιν του. Ὁ στρατιωτικὸς νόμος τῆς Ρώμης ἦτο ἀμειλίκτης, ἡ δὲ πειθαρχία αὐστηροτάτη, καὶ διὰ τοῦτο ἐπρωτίμως νὰ ἀποθάνῃ πιστὸς εἰς τὸ πρὸς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος του καθῆκον, παρὰ νὰ σωθῆ ἐκ τῆς γενικῆς καταστροφῆς μὲ ἀτιμίαν. Ὁ σκελετὸς τοῦ γενναίου καὶ πιστοῦ στρατιώτου εὐρέθη ἰστάμενος ἐντὸς στάκτις εἰς βάθος 25 ποδῶν, ὅπως φαίνεται ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκόνι.

Πῶσον διδακτικὸν μάθημα μᾶς διδάσκει ἡ εἰκὼν αὕτη ἐν σχέσει πρὸς τὰ καθήκοντα ἡμῶν πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ τὸν Θεόν! Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἐσέβοντο καὶ ὑπήκουον τοὺς νόμους τῆς πατρίδος των καὶ τῆς θρησκείας ὅπως ὁ Ρωμαῖος ἐκεῖνος φρουρὸς, πόσον διάφορος θὰ ἦτο ἡ κατάστασις τῆς κοινωνίας καὶ τῆς θρησκείας! Ἄλλ' ὁ στρατιώτης ἐκεῖνος θὰ ἐγερθῆ εἰς τὴν κρίσιν καὶ θὰ κατακρίνῃ πολλοὺς φέροντας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἐφάνησαν τόσον πιστοὶ καὶ εὐπειθεῖς εἰς αὐτόν, ὅσον ἐκεῖνος εἰς τὴν πατρίδα του Ρώμην.

ΟΣΑ ΟΒΑΥΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΚΑΜΝΟΥΝ ΟΙ ΑΔΑΟΙ ΚΑΜΝΕΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ.

Τρία μικρὰ κοράσια, ἡ Νίκα, ἡ Ἀλύκη, καὶ ἡ Μελομένην ἐσχημάτισαν μετὰ τῶν ἑπιπέμμενων ῥαπτικῶν ἑταιρείαν, εἰς τὸ παρακεῖμενον δαμιάτιον, εἰς τὸ ὅποιον διὰ φοροὶ κυρίαὶ κατεσκεύαζον ἐνδύματα διὰ τινὰς οἰκογενείας, αἱ ὁποῖαι κατεστράφησαν ὑπὸ πυρκαϊᾶς.

Ἐνῶ δὲ ἐκοπτον καὶ ἐρραπτον καὶ ἐφῆθη

μοζον τὰ φορέματα εἰς τὰς κούκλας των, διότι κούκλας κατεσκεύαζον διὰ τὰ παιδιὰ τῶν παθόντων, αἴφνης ἡ Νίκα ἠρώτησε, Νηφιζετε ὅτι ἐκάψαν καὶ αἱ κούκλαὶ των;

—Βεβαίωτατα ἀπεκρίθη ἡ Ἀλύκη ἡ Μαμά μου λέγει ὅτι ἔχασαν ὅλα, ὅσα εἶχον.

—Πόσον τρομερὸν εἶναι, εἶπεν ἡ Μελομένην Φιντασθῆτε πόσον τρομερὸν θὰ ἦτο νὰ καῶσιν ὅλαί μας αἱ κούκλαί!

—Λοιπὸν ἐξεφώνησαν καὶ αἱ τρεῖς μὲ μίαν φωνήν, Ἄς τοὺς κάμωμεν ἄλλας, διὰ νὰ ἔχουν κάτι τι νὰ διασκεδάζουσι εἰς τὴν δυστυχίαν των! Καὶ ὅλα ἐπεδόθησαν μὲ περισσότερον ζῆλον καὶ ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἶχον κατασκευάσει ἐνδύματα διὰ 20 περὶπου κούκλας. Ὅταν δὲ ἔφεραν αὐτὰς εἰς τὰς κυρίας, ἀντεμειψῆθησαν διὰ πολλῶν ἐπαίνων καὶ τρυφερῶν φιλημάτων.

Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΛΙΘΟΚΤΙΣΤΟΣ ΔΕΞΑΜΕΝΗ ΕΝ Τῷ ΚΟΣΜῳ.

Ἡ ἐν λόγῳ δεξαμενὴ κατεσκευάσθη ἐσχάτως εἰς τὰς Ἰνδίας, ἐν σχέσει μὲ τὰ ὑδραυλικά ἔργα τῆς πόλεως Βομβάης. Καίτοι 65 οἱ μίλια πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως καὶ ἰκτείνεται κατὰ μῆκος τῆς κοιλιάδος Τάνσα, εἶναι δύο μίλια τὸ μῆκος—118 ποδ., τὸ ὕψος—100 ποδ., τὸ πλάτος εἰς τὸν πάτον καὶ 15 1/2 εἰς τὴν κερυφήν.

Ἡ λίμνη, ἡ σχηματιζομένη ἐντὸς τοῦ προχώματος τούτου κατέχει ἔκτασιν 8 τετραγωνικῶν μιλίων καὶ θὰ εἶναι ἱκανὴ νὰ προμηθεύῃ εἰς τὴν πόλιν Βομβάην 100,000,000 γαλλῶνια ὕδατος.

Ἡ κατασκευὴ τῆς τεχνητῆς ταύτης λίμνης διήρκεσε 5 1/2 ἔτη, ἐργάσθησαν δὲ εἰς αὐτὴν 9 ἕως 10,000 ἔργαται καὶ 800 κάρα. Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ὑπὲρ τὰ 14,700,000 κυβικῶν ποδ.: λίθοι καὶ 2,200,000 κυβ. ποδ.: ἀσβεστός, καὶ πλέον τῶν 3 ἑκατομμυρίων ἄμμος. Οἱ λίθοι, οἱ ἀποκοπέντες ἐκ τῶν βράχων, διότι εἶχον νὰ κόψουν καὶ τοὺς παρακεῖμενους βράχους συνεποσοῦντο εἰς 6,700,000 κυβ. ποδ.—Τὸ τεῖχος τέλος δολοκλήρον εἶναι ἴσον μὲ 11,000,000 κυβ. ποδ. Τὸ ὕδωρ φέρεται εἰς τὴν πόλιν διὰ σιδηρῶν σωλῆνων, ἕκαστος τῶν ὁποίων ζυγίζει 4 τόνους. Ὁ μέσος δ' ὄρος τοῦ βάρους ὄλων τῶν σωλῆνων εἶναι 55,000 τόνων.

—Μεγάλοι ἰδιώτητες χριστιανικοῦ χαρακτῆρος. Σπουδῆ, Ζῆλος ἀποστολικός, κρῆθυμοὶ ὑπακοῆ, συνείδησις ἀπταίστος, ἠρωτικὴ αὐτακάρησις καὶ ἐνότης σκοποῦ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

— Η Βουλή των αντιπροσώπων της Πολιτείας Μασσαχουσέτης εφήρμοσε νόμον, διά του οποίου απαγορεύεται η χρήση των τσιγάρτων καθ' όλην την Πολιτείαν, ως λίαν βλαπτικών εις την υγίαν του ανθρώπου.

— Ο Θουκυδίδης ειπε περί της ιστορίας του, «Παραβίω αυτήν εις το κοινόν ως αιώνιαν κατοχήν και ουχί ως πρόσκαιρον αντιπαιμνον δημωδών ζητωκραυγών.

— Τέσσαρες εροι έπιστοχούς Εθαγγελικής ύπηρεσίας: 1) Γνώσις της Γραφής. 2) Πόθος διά τας ψυχάς των ανθρώπων. 3) Ορθή μέθοδος εργασίας. 4) Τό Βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος.

— Άρατον συστατικό. Κύρια! ειπε μιαν ημέραν καιδιον τι εις ένα κύριον, οστις εύρισκετο εις την αποδόθραν του λιμένος της Βοστώνης, ήμπορείς να με πάρης ως ύπηρέτην εις το πλοϊόν σου;

— Και τί ήμπορείς να κάμης ού; ήρώτησεν ο κύριος.

— Θα προσπαθήσω με όλα τα δυνατά μου να κάμω ό,τι με βάλει.

— Τι έκαμες έως τώρα;

— Έκοπτα ξύλα διά την φωτιάν κατά τα τελευταία δύο έτη.

— Και τί δέν έκαμες; ήρώτησεν εκ νέου ο κύριος.

— Η έρώτησις αύτη έβαλεν εις σύγχυσιν τον μικρόν διά μιαν στιγμήν. Έπι εύλους ύφώσας του; οφθαλμούς του εις τον έρωτησαντα κύριον. «Δέν έψύθυσα ούτε μιαν φοράν, κύριε, δσον καρόν επήγαυνα εις το σχολείον!»

— Έχει καλώς, απεκριθή ο πλοιαρχος, διότι πλοιαρχος ήτο ο κύριος έκείνος. Θα σε πάρω εις το πλοϊόν μου, έπιβώ δέ, δις δά γένης κύριος αυτού μιαν ημέραν. Τό παιδίον, τό όποιον δύναι να σχιζέ ξύλα, και να κρατή την γλώσσάν του, πρέπει να ήναι καμωμένος από καλόν ξύλκόν!

— Αι «Νηωμένας Πολιτείας της Αμερικης προηγουνται διαν των χωρών της γης εις τον αριθμόν και την έκτασιν των Βιβλιοθηκών των. Όλαι αι Βιβλιοθηκαι της Ευρώπης περιέχουσιν 21,000,000 τόμων, ενώ αι των Ηνωμ. Πολιτειών έχουσιν 30,000,000.

— Αι μεμβράταις είναι (βήδες) βεις τον κόσμον είναι εν χρήσει εις την κατασκευή των αεροπλάνων. Αι βήδες εις τον γεωργόν εις άδάμάντων τροχόν, αι όποιαι φαίνονται εις ένν γυμνόν οφθαλμόν ως όληγη κόνις, είναι τώσον μικράι, ώστε η δακτυλίθρα μις κυρίας δύναται να χωρήσ ην έκασομ. μίριον αυτών!

— Η ίδιουακτης ενός λατομείου υπερύθρου λίθου προσέφερον εις την επί της Παγκοσμίου έκθεσως έκπρωτην του Σικάγου μονόλιθον μεγαλύτερον από τον Όβελίσκον της Κλειοπάρας, οστις πρό τινος καιρού μετετρέθη έτ 'Αλεξανδρείας και έσετή εις τον Κεντρικόν Κήπον της Νέας Υόρκης. Ο μονόλιθος ούσος ζυγίζει 400 τόνους!

— Το νεοσύστατον Πανεπιστήμιον του Σικάγου, βουο το έπόμενον έτος θα γένη ήπαγκοσμία έκθεσις, έχει αποθεματικόν κεφάλαιον εκ δωρεών 15,000,000 φρ. Η τελευταία δωρεά ήτο εκ δύο έκασομμυρίων ταλλήρων, ήτοι 10,000,000 φρ. παρά τινος πλουσίου καλουμένου Ρονφέλλερ. Έκτός τούτου κίηταιπεριοχήν γης αξίας 1,000,000 φρ. ώστε τό έν λόγω Πανεπιστήμιον συγκαταλέγεται μεταξύ των πλουσιωτάτων Πανεπιστημίων έν τώ κόσμω.

— Πλείονες των 100 συγγραφών άνδρών και γυναικών έν τη Μεγάλη Βρετανία έχουσιν έτοιμήν πρός δημοσίευσιν την βιογραφίαν του Γλάδστονας, και συνερίζονται ποίος θά την πρωτοεκδώσ η, διότι τά έτ αύτης κέρδη θα είναι μεγάλα! Αλλ' ο γρηαός πολιτικός δέν έννοει να τους δώσ η την ευχαρίστησιν να κερθήσουσ χρήματα διά του θανάτου των, ώστε θα έχουσ κατά πσσαν πενιότητα να αναμεινωσι πολλά άκόμ η έτη, έως ού τό θναμόν των τούτο πραγματοποιηθή.

— Η άπεστία δέν κάμνει άλλο τι ειμή να σκοτίζη και να καταστρέψ η. Κάμνει τον κόσμον ήδικήν έρημον, δπου ουδέν ίχνος θείου Δημιουργού φαίνεται, ουδέματι φωνή αυτού άκούεται, ουδέματι ζωσα χείρ στολίζει τους άγρούς, τρέφει τά πετεινά και ρυμίζει τά συμβάντα!

— Αφελιμος συνταγή δι' οικογενείας. Όλοι ήτέυρομεν πόσον ένοχλητικοι και επικήμιοι είναι οι μύρμηκες εις την οικογένειαν. Η ακόλουθος συνταγή συνιστάται ως αντίδοτον κατ' αυτών. Είναι δέ τόσον εύθηγη, ώστε πσσα οικογένεια δύναται να την βάλ η εις πράξιν. Λάβε έν κοχλιάριον έμετικής τρυγίς (τάρταρ έμετικό) και μίξον με αύτην έτερον κοχλιάριον ζαχαρώς, πρόσθε εις τό μίγμα δλίγον ύδωρ, ώστε να σχηματισθή σιρόπι, δες δέ εκ του μίγματος δλίγον εις τας τρύπας από τας όποιας έξέρχονται οι μύρμηκες, επανάλαβε δέ τούτο άπό τό τεθόν μίγμα ξηραίνθη, και θέλεις εύρει δις έκδιωκει τους μύρμηκας αποτελεσματικώς!

— Τέσσαρες τύποι θρησκευτικής ζωής ύπάρχουσιν έν τώ κόσμω. 1) Ο των Ορθολογιστών, οτινες καθυποδόλλουν πσσαν διδουκαλίαν και πσν δόγμα εις τον Λόγον, ως τον ύψιστον δικιτητή. 2) Ο των Έκκλησιαστικόν, οτινες θεωροδοι την εκκλησίαν πράγματι ως την τελικήν, την όριστικήν αληθεσίαν. 3) Ο των Μυστηριακόν, οτινες προσδιδουσιν δις το Έσωτερικόν φώς έμνησιν και αυτά τά χριστιανικά δόγματα. 4) Ο των Έναγγελικόν, κατά τους όποιους η ψυχή κλίνει τον αυχένα ένωπιον της αυθεντίας του Θεοπνευστου λόγου, και κάμνει τον λόγον, την φωνήν της Έκκλησίας και τά έσωτερικά ένστικτα και όρμας ύποταγεί, ως τό μόνον άνωτάτον δικαστήριον των γραφών. Μεταξύ των τεσσάρων τούτων πσς χριστιανός πρέπει να εκλέη.

— Έν τώ κόσμω τούτω ύπάρχουσιν τρέη εδ η άνθρώπων 1) Οι φυσικοί (βδκ Α. Κορινθ. 6. 14.)—2) Οι σαρκικοί (Α. Κορινθ. γ. 3 Ρωμ. κ. 7)—3) Οι πνευματικοί (Α. Κορινθ. 6. 15.) Φυσικοί είναι οι έγκραταλεισόμενοι εις έαυτους άνου θείου πατός η οδηγίας. Σαρκικοί οι έπιστηριζόμενοι εις έαυτους και ζώντες διά την σάρκα. Πνευματικοί δι' οι εκπληρωμένοι υπό του θείου Πνεύματος και ζώντες δι' αυτού.

Τι χρειστούμεν εις τους βατράχους.

Οι μικροί αναγνώσταί μου και έν γενει δλοι οι άνθρωποι: θεωροδοι τους βατράχους ως ζώα ένοχλητικά και άχρηστα και θέα να άφανισθώσιν από του πρόωπου της γης. Αλλ' από δσα θα τοις είπω θα έωσιν δις ο βατράχος είναι άξιος περισσοτέρας εκτιμήσεως από μέρος ήμών.

Ός γνωρίζετε, μεταξύ των δακτύλων του βατράχου ύπάρχει έκτεταμένη μία μεμβράνα. Η μεμβράνα αύτη είναι τόσον φιλή και διαφανής, ώστε υπό τό μικροσκοπίον κάμνει καταφανή την κίνησιν του αίματος του βατράχου, φαίνεται δέ ότι τό αίμα δέν είναι άπλοον ρευστόν, άλλα φέρει έν έαυτώ και μικρά πεπισμένα σφαιρίδια, τά όποια κινούνται με τό ρεύμα. Διά του πειρήματος τούτου ο σπουδαστής της άνατομίας δύναται να μάθη περισσότερα εις μιαν στιγμήν περί της κυκλοφορίας του αίματος παρά δι' άλλου όποιουδήποτε μέσου είαι κολών χρόνον.

Αλλ' ο κύρ βιθρακος δέν είναι μόνον διδάσκαλος, άλλα και έρευρητής. Αι μεταβολαι, αιτινες συμβαίνουσιν εις τό αίμα όταν η μεμβράνα είναι φλογισμένη μετ' έδιδασιν περισσοτέρα περί της φύσεως της φλεγμονής, παρ' δσα έγνωρίζοντο πρότερον.

Διά του βατράχου έγινετο προσέτι η ανακάλυψις του Γαλβανισμοϋ. Ο Ιταλός Γαλδάνης παρετήρησεν δις τά σκέλη βατράχου νεκρού, τά όποια προηποτιμάζοντο διά την τρέξιαν, συνιστέλλοντο ίσχυρούς υπό τισας περιστάσεις. Τούτο τον ώδηγήσεν εις περαιτέρω έέτασιν του πράγματος και δις κειραμάτων ανακάλυψε τον γαλβανισμόν και την σχέσηιν του πρός τό νευρικόν σύστημα.

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1. Πρός τί ένθηον αι γυναίκες μαλλία αιγών;
2. Ποία δύο πράγματα δέν έπαιτρέποντο εις τας εύχαριστηριας θυσίας;
3. Ποίος προφήτης έπαρήμθη έν Αναβόθ;

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΓΡΙΦΟΙ, ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ.

Αινίγματα.

1—Πόλις είμαι τής 'Ελλάδος, ἄδικτον ἔαν μ' ἀρήσῃς.
 *Ὡς ἐπίρρημα μ' εὐρίσκεις δεαν μ' ἀποκεφαλίσῃς.
 *Ἄν τὴν κεφαλὴν μου κόψῃς καὶ τὸν τράχηλον ἐπίσης,
 *Ὅνομα ἀκρωτηρίου παρευθὺς θὰ σχηματίσῃς.
 *Ἄνθος εὐσμον κ' ὠραῖον θ' ἀπαντήσῃς ἐν τῷ ἄμα,
 *Ἄν ἂν τὸ ὑπόλοιπόν μου ἐξαχθῇ τὸ πρῶτον γράμμα.
 Σὺν ταῖς ἄλλαις κεφαλαῖς μου ἄλλην μίαν κόψ' ἀκόμα,
 Καὶ μὲ λύσει, ἔν ὕψωσῃ πρὸς τὸν οὐρανὸν τὸ ἔμμα.
 *Ἐν *Ροστοβίῳ *Ρωσσίᾳ, Γ. Γ. Μπλιέτας.

2—Βασιλεὺς πολὺς καὶ μέγας ἄλλοτ' εἴμην τῆς Περείας.
 *Ἄν ἀλλάξῃς ἐν μου γράμμα
 θ' ἀπαντήσῃς ἐν τῷ ἄμα
 Τ' ὄνομα μιᾶς νηϊδὸς καὶ ὠραίας καὶ πλουσίας.
 *Ἄθῆναις, Χ. Γ. Σαράντης.

3—Εἶμαι μία συνοικία εἰς μίαν πόλιν τῆς Εὐρώπης.
 Τρεῖς συλλαβαὶ μ' ἀποτελοῦν ἔν θὰ μὲ ἀναγνώσῃς.
 *Ἐὰν ἀφαιρέσῃς ἄνωγ τὰ δύο πρῶτα γράμματά μου,
 *Ἀρχιερεὶα τῆς 'Ελλάδος, θὰ σοῦ δείξῃ τ' ὄνομά μου.
 Πρῆτη πρὸς τοῦτο φιλάτε τὸν τόνον ν' ἀφαιρέσῃς.
 Καὶ εἰς τὴν παραλήγουσαν ἀμέσως γὰ τὸν θέσῃς.
 *Ἄν τὰ τρία τελευταῖα ἤθελον ἀφαιρέθῃ.
 Τότε γίνομαι, ὦ λύτα, τοῦ ἀνθρώπου ἡ τροφή.
 *Ἐν Καρδαμύλῃ, Γ. Σ. Σαριμιζέας.

4—Τίς ποιητῆς ἀθάνατος μέσῳ τῶσων αἰῶνων,
 Εἰς μέλος μεταβάλλεται ἐν γράμμῳ ἔν χάσῃ μόνον;
 *Ἀθήνησι, Πανταζῆς Τρ. Μανταφούνης.

5—Ἄν ἐγάλης δύο γράμματα ἄγνωριστος θὰ γείνω,
 *Ἄξ' τὸ Δίγατον θὰ ἐλθῶ στὰ χέρια σου γὰ μείνω.
 *Ἀθήνησι, Μαρία Στούαρτ.

Λογόγριφοί

6—'Αἰ σὺ! |Α| Δ! μερικὸί! |Α| φρίκη! | | εἶνε . . . ἡ πῦρ . . .
 *Ἐν Μαγνησίᾳ, Γ. Γ. Μπαρδαξόγλου.

Ἀπλῆ Ἀκροστιχίς.

7—Συνίσταμαι: ἐξ ἔννεα λέξεων, τούτων ἡ μὲν πρώτη εἶναι τὸ ὄνομα μιᾶς τῶν πέντε Ἠπειρῶν τῆς γῆς, ἡ δευτέρα τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου βασιλέως τῶν Ῥωμαίων, ἡ τρίτη νῆσος τοῦ Αἰγαίου, ἡ τετάρτη ἔρος τι τῆς φρυγίας, ἡ πέμπτη τὸ ὄνομα μιᾶς τῶν Μουσῶν, ἡ ἕκτη τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν ἀρχαίων θεῶν τῶν Ἑλλήνων, ἡ ἕβδομη τὸ ὄνομα στρατηγοῦ τινὸς Δαρίου τοῦ Ἰετούσκου, ἡ ὄγδοη τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰ. περιώνος, καὶ ἡ ἐνάτη τὸ ὄνομα διαβοήτου ληστοῦ τῆς ἀρχαιότητος.
 Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα περιφημοτάτου μαθηματικοῦ τῆς ἀρχαιότητος.
 *Ἐν Κερκύρα Γεώργιος Γ. Μεταλλινός

Λύσεις τῶν Αἰνιγμάτων

τῶν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ μηνὸς Μαΐου 1892.
 1—Κύθηρα—Θήρα—Ἥρα 5. Γ—αφῶς
 Δ—γα
 Ε—αρσαλα
 Φ—καμμενώνδας
 Θ—ήρα
 2—Διὰ Βῶλος—Διάβολος.
 3—Α Υ Ρ Α
 Γ Δ Ο Ρ
 Ρ Ο Μ Η
 Α Ρ Η Ξ 6 Ζ—ευθὺς
 Η—ρώδης
 Ν—τάπολις
 Ο—τος
 Ν—άτος
 7. Δικαιοσύνη οἶκον στηρίζει
 ἀδικία δι' καθέρσει

Λύται.

*Αναστάσιος Κυμ. Συνίστις 1.2.4.5. Κ. Π. Τουμπανόγης 4.2.4. Εὐαθία Γ. Μαργαίου 1.2.3.4. Πετρούλα Σπεταιώτου 4.2.4.5.6. Καλυψὼ Ν. Μαργαρίτου 1.2.4. *Ανάργυρος Παπῆς -2.4. Γ. Ζ. Χατζηλουκάς 1.2.4.5. Μήνα Κ. Εὐστρατιῶδου 1.2.4. Ν. Μπαρτζιανόπουλος 1.2.3. *Εὐδοκὸς Ἰῆρα 1.2.3. Ἀγγελικὴ Δ. Φραντζισκάκη 4.3.7. Δημ. Γ. Ἀσημάκης 1.2.5. Γεώργ. Γ. Μπλιέτας 1.2.3.4.5. Γεώργ. Μεταλλινός 1.2.3.5. Ἰδομενεὺς Δ. Φύγας 1.4.5. Σωτήριος Κ. Θεοδόσης 1.2.3.5. Ἀγγελος Ε. Ἀγγελίδης 1.3.4. Δίκατ. Ν. Μελησσινοῦ 1.2.4. Βίκτωρ Κ. Λαδόπουλος 4.2.3.4. Εὐθαλία Γ. Μέμηνηκα 1.3.4. Ζαχαρούλα Β. Δημητροπούλου 1.2.3.4.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Κήρυγμα Εὐαγγελίου ἐν Ἀθήναις κατὰ Κυριακὴν ἀπὸ 10—11 π. μ. καὶ ἀπὸ 5—6 μ. μ. ἐν τῇ κατὰ τὴν Πύλῃν τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τοὺς Στόλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς Ἑλληνικῆ Εὐαγγελικῆ Ἐκκλησίᾳ.
 — Ἐν τῇ Ἀποθήκῃ τῶν Ἀγίων Γραφῶν ὑπάρχουσι σώματα τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς, ὁλό-

κληροὶ σειραὶ Ἐφῆμ. Παίδων καὶ αἱ τρεῖς σειραὶ τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων.
 — Προσέτι λόγῳ διὰ ἱεροκήρυκας καὶ ἄλλα θρησκευτικὰ καὶ ἠθικὰ καὶ φυλλάδια διδύμα.
 — Καὶ πάλιν συνιστῶμεν εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν συνδρομητῶν τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων τὸ Ἐγκυκλιόπαιδικὸν λεξικὸν τῶν κ.κ. Μπαρτ καὶ Χίρστ ὡς μίαν ἀναγκαίαν διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν.

Συνδρομὴ «Παιδικῶν Διηγημάτων» 8 καθ' ἔτος, ἐν Ἑλλάδι 10 λεπτ. ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ 60 λεπ.

*Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν καταστημάτων ἈΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ 1892—3124.